

ROMANIAN
DISTRIBUTION
COMMITTEE

[Home](#)

[News](#)

[Origins&Vocation](#)

[Our Team](#)

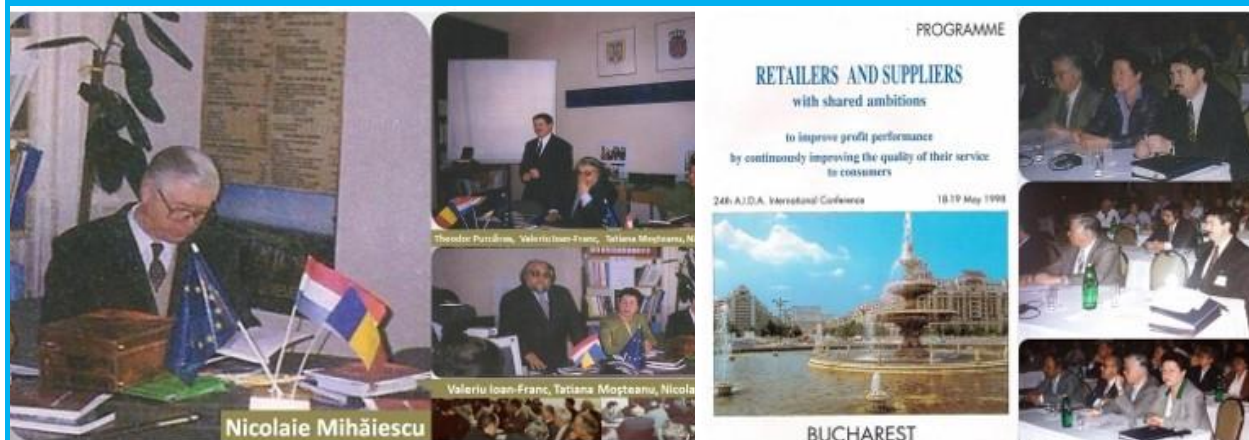
[Activities&Partnership](#)

RDCM *Personalia* Corner

● Nicolaie MIHĂIESCU – Prietenul meu Peter (My Friend Peter)

Nicolaie Mihăiescu, Vice President of the Romanian Distribution Committee, is a man of remarkable moral and professional status – The essence of teaching professionalism, always thinking about "architecture" and balancing thought and action. Founder member (1996) and Honorary member (1998) of the Romanian Distribution Committee, Nicolaie Mihăiescu was an active presence since the first National Seminar organized at the Romanian Academy House in Bucharest in October 1996 by the Romanian Distribution Committee (in partnership relation with the Romanian Foreign Trade Center), a seminar on "The distribution of goods in Romania in the context of integration in the European Union" (see the "Adevarul economic" journal, No. 47 (245) / 22-28.XI.1996, the AROMAR's "Marketing-Management" journal, No. 6 / 1996 and the "Romanian Trade Monitor" No. 6/1996).

Known for his preoccupation for both improved protection on consumers in various markets, and improved customer experience and optimization of the customer journey based on a clear understanding of E2E experiences, including from the point of view of key ingredients in the social contract between citizens and the economy, Nicolaie Mihăiescu wanted to share with us an observation with regard to the tendency of a rising implementation of the theory of hierarchiology... So, he came to conclusion that if we keep it up... until that specific level... Peter will soon have a lot of friends... or it's time to focus on not complaining, creating a more fan environment!

Prietenul meu Peter

Nicolaie MIHĂIESCU

În viața de zi cu zi, la serviciu, la o bancă, la restaurant, la instituțiile statului însărcinate cu rezolvarea problemelor tale, la nivel mai înalt noi toți trăitorii acestui spațiu ne-am lovit de felurite greutăți sau situații penibile sau comice dacă s-au întâmplat altora... Le-am suportat fără să ne dăm seama ce mecanisme stau în spatele lor.

Oamenii au tendința naturală de a privi setul de probleme ce ne întunecă existența cu umor dacă se întâmplă altora și cu accente dramatice dacă li se întâmplă chiar lor. Nu cred că există individ să nu poată acuza de incompetență pe cineva care i-a cauzat neazuri în obținerea unui produs, document, serviciu sau poziție socială.

Considerăm de multe ori că unele greutăți de genul celor amintite pot apropia oamenii sau chiar împrieteni... Eu am crezut că cele suferite de mine sunt similare celor semnalate de Peter motiv pentru care îl consider prietenul meu. Este vorba despre un Peter special, aș putea spune genial. Numele lui este Laurence J. Peter. În 1969 el a scris o carte punând în circulație celebrul său Principiu și semnând certificatul de naștere a unei științe numită ierarhiologie. În perioada în care cartea a pătruns în conștiința publică au fost și alte câteva încercări de a explica comportamentul uman în exercițiul unei ocupații sau funcții.

În zodiacul chinezesc există un capitol special destinat incompatibilităților încadrate în diverse zodii. Am reținut câteva dar faptul că un șarpe nu se poate înțelege cu o maimuță este notoriu. În perioada anilor 70 multe firme vestice alegeau componența unui colectiv de lucru mai mic sau mai mare după compatibilități. Nu mai știu dacă în prezent cineva mai acordă atâta importanță preceptelor ierarhiologice sau de compatibilitate dar după mulți ani petrecuți în „câmpul muncii” sunt convins că ambele se verifică în practica muncii, adică merită să fie luate în considerare.

În primele capitole ale cărții mai sus amintite Peter relatează întâmplări cotidiene care de care mai inexplicabile sau greu de interpretat în contextul relației cu indivizii puși să rezolve problemele tale, poșta, transportul, institutii publice. Nu îmi amintesc toate cele relatate de el dar m-am distrat citindu-le și apoi înțelegând că singura explicație se regăsește în principiul său. Peter susține că pe măsură ce un individ este promovat pe treptele superioare ale scării sociale el tinde să atingă nivelul maxim al competenței sau mai bine zis devine incompetent. El ține să sublinieze că acest sindrom al incompetenței poate surveni la orice vârstă. Mulți am fi tentați să zicem că ar fi o boală a bătrâneții dar nu este așa. Intrarea în incompetență nu înseamnă că individului i se cer rezolvări savante ale problemelor meseriei sau ocupației, ci este vorba de imposibilitatea de a urca pe scara socială având în portofoliu însușirile native, inteligența, perseverența, capacitatea de a anticipa. Sunt comune exemplele cu meseriași foarte buni, să zicem în construcții, care devin apoi șefii celor cu care au lucrat, capotând lamentabil în funcții de comandă.

Mi-am amintit de Peter și principiul său găsindu-mă eu însumi în situații comico-dramatice în contactul cu cei din sfera serviciilor. Trebuia să obțin un document auto și m-am prezentat la două instituții. Prima abia la adoua convocare mi-a spus că un act din mapa mea este depășit și trebuie refăcut de a doua instituție la care m-am dus apoi. După așteptări normale de 1-2 ore am obținut respectivul act. Era vineri și zâmbind mă și vedeam luni la cealaltă instituție curios să văd ce motiv vor mai gasi.

Ajung acasă și cercetez mai atent apoi pulsul meu o ia razna. În textul respectiv era o greșeală imensă. Am stat ca pe ace și luni dimineața mă prezint la același ghișeu arătând ce eroare gravă s-a comis. Actul e smuls de figura de după plexiglas care dispare spre birouri unde probabil un personaj a ajuns la limita descoperită de Peter. Reapare zâmbind și îmi intinde noua versiune. Cercetez din nou hârtia și spre stupefacția mea și a doamnei de la ghișeu găsesc aceeași greșeală... Eu cu pulsul spre 100 văd că doamna făcându-și cruce pleacă din nou spre autorul erorii. Reapare după cca o oră triumfătoare și plec și eu cu ce-mi trebuia...

În altă situație, petrecută cu cca 3 luni în urmă, primesc de la taxe și impozite o somație că nu am plătit ceva ce datoram statului. Constatând că nu datorez nimic mă prezint la departamentul cu pricina, stau la coadă disciplinat și întind depeșa primită oficiantei. Se uită în calculatorul său și zice: *Da, aveți dreptate, nu datorați nimic...* Atunci de ce îmi trimiteți așa ceva, îndrăznesc eu, iar răspunsul doamnei e stupefiant: *Atunci când mai primiți așa ceva nu mai veniți aici și rupeți somatia...* Oare avea dreptate Peter?

Necazul este că sindromul atinge toate palierele sociale... și sunt temeiuri să dai dreptate prietenului meu... Dacă o ținem așa în curând Peter va avea o mulțime de prieteni... sau am ajuns și eu la limita competenței mele.

20 august 2022